



Sklenitev pogodbe o zavarovanju avtomobilske odgovornosti je obvezna, kadar je zadevno vozilo registrirano v državi članici in ni bilo pravilno umaknjeno iz prometa

Take obveznosti ni mogoče izključiti zgolj zato, ker registrirano vozilo v danem trenutku zaradi njegovega tehničnega stanja ni vozno

Powiat Ostrowski (okrožje Ostrów, Poljska), poljska lokalna skupnost, je 7. februarja 2018 po sodni poti, in sicer po izdani odločbi o odvzemu, postalo lastnik vozila, registriranega na Poljskem. Okrožje je po tem, ko mu je bila 20. aprila 2018 ta odločba vročena, vozilo zavarovalo z naslednjim delovnim dnevom upravnega organa, in sicer v ponedeljek, 23. aprila 2018.

Powiat Ostrowski se je odločilo to vozilo glede na njegovo slabo tehnično stanje poslati na razgradnjo, da bo uničeno. Na podlagi potrdila, ki ga je izdal center za obdelavo, je bilo vozilo 22. junija 2018 odjavljeno iz prometa.

Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (zavarovalniški jamstveni sklad, Poljska) je 10. julija 2018 okrožju Powiat Ostrowski naložil globo v višini 4200 poljskih zlotov (PLN) (približno 933 EUR), ker ni izpolnilo obveznosti sklenitve pogodbe o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi tega vozila za obdobje od 7. februarja do 22. aprila 2018.

Powiat Ostrowski je pri Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim (občinsko sodišče v Ostróvu Wielkopolskim) vložilo tožbo za ugotovitev, da vozila v spornem obdobju ni bilo dolžno zavarovati. To sodišče je Sodišču postavilo vprašanje v zvezi z obstojem obveznosti sklenitve pogodbe o zavarovanju civilne odgovornosti¹ za vozilo, registrirano v državi članici, ki se nahaja na zasebnem zemljišču, ki zaradi tehničnega stanja ni vozno in ki bo v skladu z odločitvijo njegovega lastnika uničeno.

Sodišče je v današnji sodbi razsodilo, da je, kadar je zadevno vozilo registrirano v državi članici, sklenitev pogodbe o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil obvezna, dokler to vozilo ni pravilno umaknjeno iz prometa v skladu z veljavno nacionalno ureditvijo.

Presoja Sodišča

Na prvem mestu je Sodišče navedlo, da je sklenitev pogodbe o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil načeloma obvezna za vozilo, registrirano v državi članici, ki se nahaja na zasebnem zemljišču in ki bo v skladu z odločitvijo njegovega lastnika uničeno, tudi kadar vozilo v danem trenutku zaradi svojega tehničnega stanja ni vozno.

Sodišče je v zvezi s tem opozorilo, da je pojem „vozilo“² objektivni pojem ter ni odvisen od tega, za kakšno uporabo zadevnega vozila gre ali bi lahko šlo, in tudi ne od namena lastnika ali druge osebe, da ga dejansko uporablja.

¹ Člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL 2009, L 263, str. 11).

² Člen 1, točka 1, Direktive 2009/103.

Tehnično stanje vozila se namreč lahko sčasoma spreminja, njegovo morebitno popravilo pa je odvisno od subjektivnih dejavnikov, kot sta volja njegovega lastnika ali imetnika, da izvede ali zagotovi potrebna popravila, in razpoložljivost za to potrebnega proračuna. Če bi torej zgolj dejstvo, da vozilo v danem trenutku ni vozno, zadostovalo, da se temu vozilu odvzame status vozila in da se ga izvzame iz obveznosti zavarovanja, bi bila ogrožena objektivna narava tega pojma „vozilo“. Poleg tega obveznost zavarovanja³ ni povezana z uporabo vozila kot prevoznega sredstva v danem trenutku niti z vprašanjem, ali je zadevno vozilo povzročilo škodo. Zato zgolj zato, ker registrirano vozilo v danem trenutku zaradi svojega tehničnega stanja ni vozno in torej ni zmožno povzročiti škode, tudi če je tako od prenosa lastninske pravice na njem, obveznosti zavarovanja ni mogoče izključiti. Prav tako zgolj zaradi namena lastnika ali druge osebe, da bo to vozilo uničeno, ni mogoče šteti, da to izgubi status „vozila“ in se tako izogne tej obveznosti zavarovanja. Opredelitev „vozila“ in obseg obveznosti zavarovanja namreč ne moreta biti odvisna od teh subjektivnih dejavnikov, ker bi to poseglo v predvidljivost, stabilnost in kontinuiteto te obveznosti, katere spoštovanje pa je nujno za zagotovitev pravne varnosti.

Na drugem mestu je Sodišče razsodilo, da je načelna obveznost zavarovanja vozila, registriranega v državi članici, ki se nahaja na zasebnem zemljišču in ki ga bo njegov lastnik dal uničiti, tudi če v danem trenutku zaradi njegovega tehničnega stanja ni vozno, na eni strani potrebna za zagotovitev varstva oškodovancev v prometnih nesrečah, ker je posredovanje organa, ki zagotavlja odškodnino za materialno škodo ali telesne poškodbe, povzročene z vozilom, ki ni zavarovano⁴, določeno le za primere, v katerih je sklenitev zavarovanja obvezna. Ta razlaga namreč zagotavlja, da ti oškodovanci v vsakem primeru prejmejo odškodnino, bodisi od zavarovalnice, in sicer na podlagi pogodbe, sklenjene s tem namenom, bodisi od organa, zadolženega za zagotavljanje odškodnine, če vozilo, udeleženo v nesreči, ni bilo zavarovano ali če to vozilo ni znano. Na drugi strani pa omogoča čim boljše spoštovanje cilja, da se zagotovi prosto gibanje tako vozil, ki se običajno nahajajo na ozemlju Unije, kot oseb, ki so v njih. Le če je zagotovljeno okrepljeno varstvo morebitnih oškodovancev v prometnih nesrečah, ki jih povzročijo motorna vozila, se namreč lahko od držav članic zahteva⁵, da se vzdržijo sistematičnih preverjanj zavarovanja vozil, ki vstopajo na njihovo ozemlje z ozemlja druge države članice, kar je bistveno za zagotavljanje tega prostega gibanja.

Na tretjem mestu je Sodišče pojasnilo, da je treba vozilo za to, da bi bilo izključeno iz obveznosti zavarovanja, uradno umakniti iz prometa v skladu z veljavno nacionalno ureditvijo. Čeprav namreč registracija vozila načeloma potrjuje njegovo primernost za vožnjo in s tem za uporabo kot prevozno sredstvo, je mogoče, da registrirano vozilo objektivno zaradi svojega slabega tehničnega stanja dokončno ni vozno. Vendar je treba to dokončno nevoznost in izgubo statusa „vozila“ ugotoviti objektivno. V zvezi s tem je treba navesti, da odjava vozila sicer lahko pomeni tako objektivno ugotovitev, vendar pravo Unije⁶ ne ureja načina, kako je mogoče vozilo zakonito umakniti iz prometa. Zato je lahko ta umik v skladu z veljavno nacionalno ureditvijo ugotovljen drugače kot z odjavo zadevnega vozila.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793

³ Člen 3, prvi odstavek, Direktive 2009/103.

⁴ Člen 10(1) Direktive 2009/103.

⁵ Člen 4 Direktive 2009/103.

⁶ Direktiva 2009/103.